

La mujer que mira a los hombres que miran a las mujeres

Published by [Interacció](#) [1] on 04/08/2017 - 11:15 | Last modification: 05/02/2026 - 15:18

Siri Hustvedt | [Seix Barral](#) [2]

«En 1959, C. P. Snow, un físico inglés que llegó a ser un novelista popular, pronunció en la Senate House de la Universidad de Cambridge la Rede Lecture anual. Con el título “[Las dos culturas](#) [3]”, la conferencia lamentaba el “abismo de mutua incompreensión” que se había abierto entre los “científicos físicos” y los “intelectuales literarios”. Així comença «La mujer que mira a los hombres que miran a las mujeres», el llibre de [Siri Hustvedt](#) [4] (Minnesota, 1955) que us recomanem per a l'estiu.

No és casual que Siri Hustvedt, novel·lista, assagista i investigadora en neurologia i psiquiatria mundialment reconeguda, dediqui les primeres pàgines del seu nou conjunt d'assajos sobre feminisme, art i ciència, a la conferència de C. P. Snow; de fet, el bloc «El diàleg entre la cultura científic-tecnològica i la cultura artístic-humanística» d'Interacció17 s'enceta de la mateixa manera, donada la rellevància actual de la confrontació i la manca de comunicació, encara, entre aquests diferents àmbits del coneixement.

Hustvedt, a més, aborda aquesta qüestió des d'una perspectiva de gènere, una visió impossible d'ometre si realment es volen deixar enrere els abismes que conformen els àmbits de la ciència i les humanitats, actualment. Perquè la ciència se segueix associant als adjectius «dur», «rigorós» i «masculí», i les humanitats encara són «toves», «suaus» i «femenines», i en el pitjor dels casos les dones encara no són formalment considerades en cap d'aquestes disciplines. Snow, el 1959, no les va tenir en compte, però tampoc ho va fer [Karl Ove Knausgård](#) [5], l'escriptor de moda dels nostres dies, quan Hustvedt li va preguntar en una entrevista per què només citava una dona en la seva extensa novel·la autobiogràfica «La meva lluita», plena de referències a escriptors: «Les dones no són competència».

La «percepció» i la seva construcció individual i col·lectiva analitzada des de camps com la lingüística, la literatura, la psiquiatria, l'art i la neurologia és l'element que permet a Hustvedt transitar entre els assajos que integren el seu llibre, que tracten de personalitats com Susan Sontag, [Jeff Koons](#) [6], Louise Bourgeois o Kierkegaard, en la primera part, i de temes tan diversos com la sinestèsia, el suïcidi, la somatització o l'espai, en la segona.

Siri Hustvedt, erudita i intuïtiva, passa del particular a l'universal i del concret a l'abstracte, mentre va teixint xarxes i alçant ponts que ens permetin comprendre la societat on vivim, qüestionar-la i responsabilitzar-nos-en. «Lo que pido al lector es apertura de mente, cautela ante los prejuicios y una buena disposición para viajar conmigo a lugares donde el terreno quizá sea abrupto y las vistas brumosas, pero a pesar, o tal vez a causa, de estos obstáculos, hay placeres que descubrir.»

Esperem que gaudiu d'aquesta lectura i passeu un bon estiu. Fins al setembre!

Tags: arts i creació

Tags: valor públic de la cultura

Tags: cultura digital

Tags: desigualtats culturals

- [7]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2017/mujer-mira-hombres-miran-mujeres>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://www.planetadelibros.com/editorial/seix-barral/9>

[3] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45673>

[4] <http://sirihustvedt.net/>

[5] https://twitter.com/_My_Struggle?lang=ca

[6] <https://twitter.com/JeffKoons?lang=ca>

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/7176>